

- Doamnă Laura Nicolau, e o certitudine că tânărul "Bistro Jariștea" a debutat cu succes în lumea restaurantelor de lux, dând clasă la eleganță, rafinement și artă culinară. De ce ați vrut un local în inima Bucureștiului, unde concurența e aprigă?

- După 21 de ani de ucenicie pe scena cabaretului de la bătrâna cărciumă "Jariștea" de sub poalele Mitropoliei, care stă pitiță sub umbra Mănăstirii Antim, a Sfântului Nicolae Vlădiță și a Mitropoliei, și care este și teatru și sofragerie și șantan și caravanserai și agapă și cabaret și han dar și soarea gastronomică și cultural artistică, a venit momentul să apară o noutate, "Bistro Jariștea". Au cerut-o ei, clienții, peregrinii, pășitorii, trăitorii... Voiau un loc în care să poată vorbi, să-și facă ei afacerile, un loc într-o casă veche, aristocrată, fără spectacol, fiindcă nu au timp să stea o noapte întreagă la povești și să danseze pe muzică franceză. Așa că ideea "Bistro Jariștea" a venit de la sine. L-am ales să fie în inima orașului, pe bd. Dacia, peste drum de statuia lui Brătianu,

alături de muzee, de Casa Scriitorilor, de Academie, iar cei care-i trec pragul găsesc tihnă și cultură; este o lume a înalților funcționari, a cărturarilor, lume ce amintește de protipendada interbelică.

-Și dacă "Jariștea" este așezată acolo unde erau grădinile lui Brâncoveanu, bistro-ului i-ați oferit o casă boierească, stil francezesc, în care, mi-ați povestit, a petrecut „soarele și ceaiuri” până și Regina Maria...

- Nu, nu eu am ales locul în care să fie "Jariștea"! El m-a ales pe mine, dar să vă povestesc...Acolo, prin anii 1700 ființa un han, "Nicola". Și semnul sorții: peste aproape trei secole, m-a adus pe mine, cu același nume. Am rostuit ce am rostuit, și eu, Nicolau, fiica și nepoata lui Nicola, am înălțat alte turlle ale hanului. Așa s-a pregătit din ceruri, altfel nu se explică. Și această casă în care se află bistroul are povestea și sufletul ei. A aparținut lui Dumitru Lălu, un grec, mai bine zis un aromân, venit în Țara Românească din insulele acelea pierdute din arhipelag, și a făcut avere cu cherestea. Minte strălucit-

oare, cu talent înnăscut pentru afaceri, și-a dat copii la școli înalte. Fiul lui, Socrate Lălu, aflat la studii la Paris, s-a îndrăgostit de o studentă americană, pe care a adus-o în România și i-a înălțat la Piatra Neamț o casă elegantă, cu terase, cu grădini, cu trandafiri... Numai că tânăra era tot mai tristă. Atunci, Dumitru Lălu a cumpărat acest loc pe care ne aflăm și a construit această casă superbă, cu șemince Meissen, dispărute azi, pentru nora lui, iar american- ce i s-a potrivit orașul de minune. A început să cheme în vizită protipendada vremii. În această vilă a pășit și Regina Maria, aici a fost arestat Monseniorul Ghika - prin?, diplomat, scriitor, preot român, nepotul lui Grigore A. Ghika, ultimului domnitor al Moldovei. - de către mareșalul Antonescu, aici a venit N.I.Herescu, latinist, poet, prozator, eseist, traducător, dar și multe alte personalități. Fiul lui Socrate, Petru Cercel Lălu, a fost doctor. Când i s-a naționalizat casa a locuit în pivniță, reușind să ascundă câteva picturi în podul casei. Prietenul cel mai bun a dezvăluit taina KGB-ului românesc și

